

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobce: **A. D., nar. x**
státní příslušnost x
bytem x
zastoupený advokátem Mgr. et.. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M.
sídlem Helénská 1799/4 Praha 2

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem Nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.8.2016, č. j. MV-43022-3/SO-2014

takto:

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky ze dne 6.2.2014, č.j.

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

OAM-34842-10/DP-2013, kterým zastavil řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu ve věci žádosti žalobce o změnu účelu povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

2. Žalobce poukazuje na to, že žalovaný řízení zastavil, neboť po té, co dospěl k závěru, že podaná žádost o povolení k pobytu nemá veškeré náležitosti, zaslal na jméno a adresu žalobce výzvu k odstranění vad této žádosti, na kterou ale žalobce nereagoval a požadované náležitosti nedoložil.
3. Žalobce je přesvědčen, že otázka doručování byla vyhodnocena žalovaným nesprávně, nepřezkoumatelně, neboť výzva byla žalobci zaslána jako fyzické osobě a uplatní se proto § 20 správního řádu. Je přesvědčen o tom, že výzva k odstranění vad žádosti nepatří mezi písemnosti doručované do vlastních rukou dle § 19 odst. 4 správního řádu. Na zásilce je ale uvedeno doručení do vlastních rukou adresáta, zmocněnce nebo zákonného zástupce a je tam zaškrtnuto, že nemá být vrácena zpět, ale vhozena do schránky. Žalobce se není vědom, že by odmítl převzít písemnost v dané věci, neboť na povolení pobytu měl zájem a bylo zahájeno na jeho žádost. Na první straně zásilky je uvedeno „vráceno, adresát odmítá vhození do domovní schránky“, na druhé straně pak není v prohlášení v případě vrácení zásilky zaškrtnuto z žádné z políček, ani není uvedena identifikace žalobce. Již samotná absence předání poučení o právních důsledcích nepřevzetí ve smyslu ust. § 23 odst. 4 správního řádu způsobuje, že nebylo postupováno zákonně a písemnost tak nemůže být považována za doručenou. Žalobce se doručovatelem osobně nesetkal a výzva k převzetí mu také nebyla předávána. Na první straně obálky je navíc uvedeno, že adresát odmítá vhození do domovní schránky. To však je zákon jako možnou překážku v doručování neupravuje. Na obálce je navíc uvedeno adresát nezastižen s daty uložení dne 15.8.2013 až 25.8.2013, tento údaj je však přeškrtnutý. Není zřejmé, k čemu přesně v průběhu doručování došlo. Není tak patrné, kdy došlo k tzv. neúspěšnému pokusu o doručení žalobci, který se považuje za den doručení. Správní orgán nemá jasno v otázce doručení, neboť na jednu stranu tvrdí, že žalobce odmítl zásilku převzít, pak by dnem doručení musel být den, kdy se tak stalo. Na druhou stranu za datum doručení zásilky označuje den 25.8.2013 s výslovným odkazem na § 24 odst. 1 správního řádu, tedy po uplynutí 10ti dní od uložení. Správní orgán měl z důvodu nejasnosti dne doručení zásilky povinnost postupovat dle § 19 odst. 6 správního řádu a doručení opakovat. Z uvedených důvodů měl odvolací orgán prvostupňové rozhodnutí zrušit. Navíc poukázal na skutečnost, pokud by správní orgán dbal ochrany práv účastníka řízení, mohl být žalobce na problém upozorněn, případně mu mohla být předána výzva během jeho opakovaných osobních návštěv správního orgánu.
4. K tvrzeným nedostatkům žádosti zdůrazňuje, tím že nebyla výzva doručena, nemohla začít plynout lhůta k odstranění vad. Navíc je přesvědčen o tom, že žádost netrpěla tvrzenými podstatnými nedostatky, které by bránily vydání rozhodnutí. Žalobce všechny náležitosti uvedené v § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců doložil při podání žádosti, respektive v jeho průběhu. Správní orgán tvrdil, že žalobce nedoložil doklad o zápisu do příslušné evidence, v tomto případě živnostenský rejstřík. Ze spisu ale vyplývá, že tento doložen byl, ačkoliv jeho doba byla omezena do listopadu 2013, v době zaslání předmětné výzvy se jednalo o řádný a platný doklad o zápisu. Tvrzení o vadě žádosti, nebylo v souladu se zákonem. Obdobně doklad o zajištění prostředků k pobytu, který zákon o pobytu definuje příkladmo – žalobce jako začínající podnikatel mohl doložit jen a pouze faktury a ve lhůtě stanovené správním orgánem k doplnění by bylo fakticky a právně nemožné doložit

kupříkladu daňové přiznání, nebo platební výměr daně z příjmů. Ještě před vydáním usnesení o zastavení řízení, žalobce doložil také potvrzení o neexistenci nedoplatku. Žalobce je přesvědčen o tom, že odvolací orgán měl k dokladům přihlédnout a zhodnotit v odvolacím řízení ve prospěch žalobce.

5. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, uvedl, že námitku nedostatečného doručení výzvy k odstranění vad žádosti uplatnil žalovaný až před soudem, nikoliv v průběhu odvolacího řízení, proto k nim nelze v rámci soudního řízení přihlédnout. Poukazuje na to, že správní orgán I. stupně vyzval dne 9.8.2013 žalobce k odstranění vad žádosti. Správní orgán řízení přerušil a usnesení o přerušení řízení spolu s výzvou k odstranění vad žádosti bylo odesláno žalobci na adresu hlášeného pobytu a bylo doručeno dne 26.8.2013. Dne 13.9.2013 byla správnímu orgánu I. stupně doručena neotevřená obálka s výše uvedenou výzvou a usnesením o přerušení řízení, jelikož je žalobce odmítl převzít. Písemnost je však přesto považována za doručenou dle § 24 odst. 1 správního řádu. Lhůta k odstranění vad žádosti byla poskytnuta do 25.9.2013. K tvrzení vadám uvádí žalovaný, že nedostatky požadované žádosti byly jasně specifikovány ve výzvě, že žalobce doložil správnímu orgánu potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení o nedoplatcích dne 6.9.2013 a zbylé náležitosti žádosti doložil až v rámci odvolacího řízení konkrétně až od 19.3.2014 a 3.6.2014. Proto se již k těmto skutečnostem dle § 82 odst. 4 správního řádu nepřihlíží. Žalovaný zdůraznil, že není možné, aby si správní orgán opatroval předmětné podklady sám. Chybějící náležitosti byly skutečně podstatnými vadami žádosti, neboť správní orgán I. stupně nemohl mít vzhledem k absenci požadovaných dokladů prokázáno splnění základních podmínek pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu, a to zejména podmínky bezdlužnosti účastníka řízení vůči orgánu finanční správy a orgánům správy sociálního zabezpečení dle § 44 a odst. 3 ve spojení s § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců, podmínky dosahovat úhrnného měsíčního příjmu v zákonem stanovené výši dle § 44a odst. 3 ve spojení s § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodně podanou zamítl.
6. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud, že žalobce dne 14.6.2013 podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Správní orgán dospěl k závěru, že podaná žádost trpí vadami a dne 9.8.2013 vyzval žalobce k odstranění vad žádosti, aby doložil
 - doklad o zápisu do příslušného rejstříku seznamu nebo evidence, neboť chybí výzva živnostenského úřadu učiněná dle § 57 odst. 2 živnostenského zákona
 - doklady prokazující úhrnný měsíční příjem cizince a s ním společně posuzovaných osob ve smyslu § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť byly doloženy zálohové faktury. Výše příjmu z uvedených faktur je nedostatečná, je potřeba doložit příjmy od vzniku živnostenského oprávnění, např. faktury, smlouvy o dílo, výpisy z pohybu na účtu atd., popřípadě jiných z dokladů uvedených v příloze.
 - potvrzení Finančního úřadu a potvrzení Okresní (Pražské) správy sociálního zabezpečení o nedoplatcích (tzv. potvrzení o bezdlužnosti).
 - fotografii.
7. Ze spisu je patrné, že bylo následně řízení přerušeno a současně bylo žalobci zasláno usnesení o přerušení řízení s výzvou k odstranění vad žádosti žalobce. Ve spise se nachází

doručenka, ze které je patrné, že zásilka byla vložena do schránky dle pokynů odesílatele dne 28.8.2013, když byla předtím připravena k vyzvednutí dne 15.8.2013. Z obálky vrácené Ministerstvu vnitra ČR, je patrné, že je zde vyznačeno, že zásilka byla vrácena z důvodu nepřijetí zásilky s tím, že je zde zápis, že adresát nebyl zastižen, bylo oznámeno od 15.8.2013 do 26.8.2013, další bližší informace zde uvedené nejsou. Dále je patrné, že žalobce doložil dne 6.9.2013 potvrzení o bezdlužnosti Pražské správy sociálního zabezpečení, dne 31.1.2014 byl žalobce vyrozuměn o pokračování v řízení, zásilka byla doručena fikcí.

8. Dne 6.2.2014 vydalo Ministerstvo vnitra usnesení, kterým řízení zastavilo z důvodu neodstranění vad podané žádosti. Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání. Dne 3.2.2014 oznámil žalobce změnu adresy pobytu.
9. Dne 8.3.2014 byl žalobce vyzván k odstranění vad podaného odvolání. Dne 10.3.2014 zaslal žalobce správnímu orgánu smlouvu o nájmu bytu a taktéž doplnil odvolání proti usnesení o zastavení řízení.
10. Dne 13.3.2014 zaslal potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení, ve kterém bylo sděleno, že žalobce nemá evidován splatný závazek na pojistném. Dne 19.3.2014 předložil přiznání daně z příjmu fyzických osob. Dne 3.6.2014 doložil potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu o neexistenci daňových nedoplatků ke dni 30.4.2014. Dne 22.7.2014 zaslal žalobce Ministerstvu vnitra pojistnou smlouvu o komplexním zdravotním pojištění cizinců ze dne 18.7.2014. Dne 25.3.2015 doručil žalobce Ministerstvu dodatek k uvedenému řízení, a to smlouvu o nájmu bytu. Dne 7.7.2015 doručil žalobce potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu o bezdlužnosti, neexistenci daňových nedoplatků k 14.5.2015 a platební výměr na daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období 2014. Dne 2.2.2016 žalobce předložil doklad o placení pojistného a smlouvu o pojištění komplexní zdravotní péče cizinců ze dne 21.1.2016.
11. Rozhodnutím ze dne 30.8.2016 žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra zamítl, napadené rozhodnutí I. stupně potvrdil s tím, že odvolání není důvodné. Zdůraznil, že cizinec má ze zákona povinnost do žádosti doložit potřebné doklady a správní orgán nemá povinnost si opatřovat podklady pro rozhodnutí sám. V posuzované věci se navíc jedná o řízení o žádosti, které ze své podstaty předpokládá aktivní účast účastníka řízení na obstarávání požadovaných dokladů. Jelikož správní orgán nevydal rozhodnutí ve věci samé, nebylo jeho povinností hodnotit přiměřenost dopadu do soukromého života účastníků.
12. Soud projednal věc bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem. Má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasili (ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního).
13. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Žalobce v první žalobní námitce namítá, že výzva nebyla řádně doručena, a proto nemohla začít plynout lhůta k odstranění vad. Takový závěr ale nemá oporu ve spisu, neboť z doručky je patrné, že zásilka obsahující usnesení o přerušení řízení a výzvu

k odstranění pochybností byla připravena k vyzvednutí dne 15.8.2013 a následně vložena do schránky dle pokynů odesílatele dne 28.8.2013. Vzhledem k tomu, že si žalobce uložené písemnosti ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byly k vyzvednutí připraveny, nevyzvedl, považoval správní orgán zcela v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu písemnost za doručenou posledním dnem této lhůty, tedy dne 26.8.2013. Pokud pak následně žalobce odmítl vhození zásilky do schránky, neměl tento fakt již ve vztahu k doručení žádné účinky. Žalobce sám navíc v průběhu správního řízení doručení výzvy nezpochybňoval a žádné námitky týkající se doručení, případně nedostatečného poučení, neuplatňoval.

15. K námitce, že výzva k odstranění vad žádosti nepatří mezi písemnosti doručované do vlastních rukou dle § 19 odst. 4 správního řádu, uvádí soud, že dle tohoto ustanovení se do vlastních rukou adresáta doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba. Pokud tedy oprávněný správní orgán dospěl k závěru, že Výzva k odstranění vad je písemností, která má být doručena do vlastních rukou adresáta, učinil tak zcela ve své kompetenci a jeho postupu nelze nic vytknout. Ani tato námitka proto není důvodná.
16. Žalobce dále namítá, že jeho žádost netrpěla tvrzenými podstatnými nedostatky, které by bránily vydání rozhodnutí. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání dne 14.6.2013. K podané žádosti přiložil smlouvu o nájmu bytu ze dne 26.4.2013 na dobu od 1.5.2013 do 29.6.2014. Dne 4.7.2013 doložil cestovní doklad s platností do 19.1.2014, doklad o komplexním zdravotním pojištění cizinců ze dne 27.6.2013 na dobu od 28.6.2013 do 27.6.2014 a rozhodnutí o registraci na Finančním úřadu pro hl. město Prahu ze dne 30.6.2013. Dne 23.7.2013 doložil žalobce výpis z živnostenského rejstříku ze dne 16.7.2013 s platností do 1.11.2013, zálohovou fakturu ze dne 20.7.2013 a fakturu ze dne 30.6.2013.
17. Zákon stanoví náležitosti, které byl žalobce povinen k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání doložit, v ustanovení § 46 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění platném v době podání žádosti. Tedy přímo ze zákona vyplývá, že žalobce měl doložit
 - a) náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a), d) a e),
 - b) doklad prokazující, že úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území nebude nižší než součet částek životních minim cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob; společně posuzovanými osobami se pro účely tohoto zákona rozumí osoby uvedené v § 4 odst. 1 zákona o životním a existenčním minimu za podmínek uvedených v § 4 odst. 2 a 3 zákona o životním a existenčním minimu,
 - c) doklad o zápisu do příslušného rejstříku, seznamu nebo evidence,
 - d) potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že nemá vymahatelné nedoplatky a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. Není-li cizinec daňovým subjektem nebo plátcem pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, předloží doklad

vydaný finančním úřadem nebo okresní správou sociálního zabezpečení potvrzující tuto skutečnost,

- e) jde-li o cizince, který je statutárním orgánem obchodní společnosti anebo družstva nebo jeho členem, dále potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že tato obchodní společnost nebo družstvo nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále,
- f) na požádání platební výměr daně z příjmu.

18. Výše citované ustanovení § 31 odst. 1 zákona stanovuje, že k žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů je cizinec povinen předložit

- a) cestovní doklad,
- d) doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území,
- e) fotografie; to neplatí, pokud bude pořizován obrazový záznam cizince.

19. Z porovnání žalobcem předložených listin k žádosti a zákonem stanovených náležitostí je patrné, že žalobce všechny zákonem požadované listiny k žádosti nedoložil, tedy žádost vykazovala vady, které bylo nutné odstranit. Správní orgán proto zcela v souladu se zákonem vyzval žalobce k jejich odstranění, a to výše uvedenou výzvou ze dne 9.8.2013, ve které žalobci uložil, aby ve lhůtě 30 dnů doložil

- výzvu živnostenského úřadu k doložení nového povolení k pobytu učiněnou dle § 57 odst. 2 zákona č. 455/1991 S.
- doklady prokazující úhrnný měsíční příjem cizince
- potvrzení Finančního úřadu a potvrzení Okresní (Pražské) správy sociálního zabezpečení o nedoplatcích (tzv. potvrzení o bezdlužnosti).
- fotografii.

20. Žalobce po vydání výzvy doložil dne 6.9.2013 potvrzení o Pražské správě sociálního zabezpečení bezdlužnosti. Další doklady správnímu orgánu nepředložil.

21. Pokud žalobce namítá, že výpis z živnostenského rejstříku žalobce doložil ještě před vydáním výzvy, lze s tímto souhlasit, avšak soud poukazuje na to, že žalobce nebyl ve výzvě vyzván k doložení výpisu z živnostenského rejstříku, ale výzvy živnostenského úřadu s ohledem na to, že z předloženého výpisu vyplývá, že živnostenské oprávnění žalobce bylo pouze na dobu určitou do 1.11.2013. Ministerstvo ve výzvě také žalobci sdělilo, z jakého důvodu je nutné, aby doložil doklady prokazující jeho úhrnný měsíční příjem, tedy proč předložené faktury považuje za nedostatečné.

22. Z popsání skutkového stavu je bez jakýchkoli pochybností patrné, že žalobce nedoložil všechny zákonem požadované náležitosti pro to, aby mohlo být o jeho žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, věcně (meritorně) rozhodnuto. K tomu, aby správní orgán mohl posoudit ve věci samé, zda jsou splněny podmínky pro vyhovění či nevyhovění žádosti žalobce, musí mít k dispozici všechny zákonem stanovené doklady. Ty je povinen předložit žadatel (zde žalobce). Jestliže tak žalobce neučinil ani k výzvě správního orgánu, je nutno učinit závěr o tom, že žádost žalobce vykazuje podstatné vady, které brání správnímu orgánu rozhodnout ve věci samé.

23. V takových situacích pak je správní orgán oprávněn postupovat podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, dle kterého řízení o žádosti správní orgán usnesením

zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti bránící v pokračování v řízení. Soud dospěl k závěru, že podmínky pro aplikaci zmíněného ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu byly splněny a rozhodnutí o zastavení řízení ze dne 6.2.2014 vydalo ministerstvo vnitra zcela v souladu se zákonem. O možnosti zastavení řízení byl žalobce ve výzvě k odstranění vad správním orgánem výslovně poučen.

24. Žalobce dále vytýká žalovanému jaké odvolacímu orgánu, že nezohlednil ve prospěch žalobce, že v rámci odvolacího řízení zaslal aktuální podklady o příjmu a bezdlužnosti, ze kterých bylo patrné, že podmínky pro udělení povolení splňuje.
25. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 10.3.2014 zaslal žalobce správnímu orgánu smlouvu o nájmu bytu, dne 13.3.2014 potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení, dne 19.3.2014 přiznání daně z příjmu fyzických osob, dne 3.6.2014 potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu o neexistenci daňových nedoplatků ke dni 30.4.2014, dne 22.7.2014 pojistnou smlouvu o komplexním zdravotním pojištění cizinců ze dne 18.7.2014, dne 25.3.2015 smlouvu o nájmu bytu, dne 7.7.2015 potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu o bezdlužnosti k 14.5.2015 a platební výměr na daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období 2014. Dne 2.2.2016 pak žalobce předložil doklad o placení pojistného a smlouvu o pojištění komplexní zdravotní péče cizinců ze dne 21.1.2016. Z uvedeného vyplývá, že tyto listiny byly správnímu orgánu doručeny až po té, kdy správní orgán prvního stupně rozhodl o zastavení řízení.
26. K námitce žalobce, že listiny doložil nejpozději v rámci odvolacího řízení, soud odkazuje na ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu, které upravuje zásadu koncentrace správního řízení. Z té vyplývá povinnost odvolacího orgánu akceptovat nové skutečnosti a návrhy na provedení nových důkazů, uvedených v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, pouze tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Je vyloučeno, aby účastník řízení uplatňoval v odvolání či v průběhu odvolacího řízení takové skutečnosti a důkazy, které mohl bez potíží uplatnit v průběhu řízení na prvním stupni. Žalobce ale ani netvrdí, že by listiny, které předložil až v rámci odvolacího řízení, nemohl předložit dříve, neuvádí ani žádné konkrétní a objektivní okolnosti, které by mu mohly včasné předložení dokladů znemožnit. Komise proto hodnotila s ohledem na zásadu koncentrace stav v době vydání prvostupňového rozhodnutí a přezkoumatelným způsobem odůvodnila svůj závěr o zamítnutí podaného odvolání. Žalobce navíc nesplnil ani podmínku uvedenou v citovaném ustanovení o koncentraci v odstavci 4 větě druhé, dle které namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním. Žalobce ale odvolání podal dne 4.3.2014, doplnění zaslal dne 10.3.2014 a s doplněním zaslal správnímu pouze smlouvu o nájmu bytu. Další výše uvedené listiny k podanému odvolání nepřiložil a zaslal je správnímu orgánu až v průběhu odvolacího řízení. Uvedenou námitku proto soud také důvodnou neshledal.
27. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
28. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu

nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. března 2018

JUDr. Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu